

VERSLAG VAN DE ZEVENDE ZITTING VAN DE
EUROPESE BOSBOUW-COMMISSIE

[1972.1]

door

F. W. MALSCH

Van 8—13 November 1954 heeft de Europese Bosbouw-Commissie van de F.A.O. haar zevende zitting gehouden in het Palais des Nations te Genève. Deze zitting werd voorafgegaan door een vergadering op 5 en 6 November van de werkgroep, die het vraagstuk van de bebossing en herbebossing in Europa onderzoekt. Het rapport van deze werkgroep is behandeld in de vergadering van de Bosbouw-Commissie en zal dus nader in dit verslag worden besproken.

Er is in 1954 geen gezamenlijke vergadering gehouden met het Timber Committee van E.C.E. (Economic Commission for Europe), zoals die in 1953 heeft plaats gehad *). Genoemd Committee heeft in 1954 zelfstandig vergaderd en wel van 4 tot 9 November, zodat het nodige overleg tussen de vertegenwoordigers van de sectoren bosbouw en hout zonder veel moeite kon plaats vinden. Op deze vergadering was Nederland, evenals in 1953, vertegenwoordigd door Drs A. Kouwenaar en Mr A. J. van Berkel.

Het belangrijkste punt op deze bijeenkomst was de bespreking van de situatie op de *Europese houtmarkt* voor het lopende jaar en de vooruitzichten van het komende jaar. In tegenstelling tot vorige jaren bleek uit de productiemogelijkheid, vaststellingscijfers van de houtbehoefte en van de productiebehoeftigheid, dat er voor 1954 en 1955 niet voor een houttekort behoefte te worden gevreesd. Dit geldt voor elk der drie hoofdsortimenten waarin de marktanalyse is onderverdeeld: gezaagd naaldhout, mijnhout en papierhout. Verwacht wordt, dat in elk dezer sectoren vraag en aanbod ongeveer even groot zullen zijn en in 1955 op hetzelfde niveau als in 1954, zodat een vaste markt met min of meer stabiele prijzen waarschijnlijk wordt geacht.

Voorts bleek er in vele landen de laatste maanden een wanverhouding te bestaan tussen de prijzen voor gezaagd hout en rondhout, waardoor de zagerijen in de knel dreigen te komen. Vermoedelijk is dit veroorzaakt door speculatie aankopen tegen hoge prijzen door een aantal oploperen in de verwachting dat de prijzen voor gezaagd hout weer zouden oplopen tot hetzelfde niveau als in 1951/1952. Dit laatste is intussen niet gebeurd en zal ook wel niet gebeuren, zodat te verwachten is, dat de prijs voor rondhout-zaaghout spoedig wat zal zakken en zich in 1955 op dit iets lagere niveau zal stabiliseren.

De behoefte aan mijnhout blijkt, ondanks de gestegen kolenproductie, niet groter te zijn geworden. Dit is een gevolg van een meer economisch

*) Vergl. verslag van de zesde zitting van de Europese Bosbouw-Commissie in het N.B.T. 25 (12) 1953 (317—328).

houtgebruik door de mijnen en ook van de vervanging van mijnhout door andere materialen (o.a. stalen mijnstempels). Voor de Nederlandse mijnhoutproductie levert deze ontwikkeling voorlopig geen gevaar op. Van de tegenwoordige behoefte van de Limburgse mijnen van rond 190.000 m³ zal naar schatting 120.000 m³ uit het binnenland komen, terwijl daarnaast nog gerekend is op een export van 20.000 m³ van bepaalde sortimenten, die hier minder gevraagd zijn. Mocht bij stijgende houtproductie de vraag van de Limburgse mijnen verminderen, dan blijft er vermoedelijk altijd een lime exportmogelijkheid naar West-Duitsland, dat een importbehoefte heeft van rond 1.000.000 m³.

De papierhoutproductie is voor Nederland nog niet belangrijk en draagt rond 30.000 m³ bij een geschat verbruik van rond 325.000 m³. Dit is echter één van de verbruiksmogelijkheden van hout, die waarschijnlijk nog gedurende vele jaren zal toenemen. In verschillende landen, o.a. West-Duitsland, is men er in geslaagd ook loofhout en hout van slechte kwaliteit voor de papierindustrie te gebruiken. Een uitbreiding van deze mogelijkheden zou ook voor de Nederlandse bosbouw van veel belang kunnen zijn. Aan de mogelijkheden om tot een grotere afzet van papierhout te geraken wordt reeds veel aandacht geschonken.

Van de overige op deze bijeenkomst besproken punten, kunnen de volgende worden genoemd :

Statistiek van houtprijzen. Het secretariaat is hiermede begonnen en zal dit werk verbeteren en voortzetten. Er werd aangedrongen op een regelmatige en snelle publicatie van de te maken prijsverzichten.

Mogelijkheden voor handelsafspraken op lange termijn. De Westerse landen beschouwen dergelijke afspraken — die zeer dienstig zouden zijn om meer stabiliteit te verkrijgen in het verloop van de handel en de prijzen — vooralsnog niet uitvoerbaar, omdat de Overheid onvoldoende bemoeienis heeft met de in- en/of uitvoer van hout. De commissie verklaarde zich echter bereid op de volgende vergadering te onderzoeken of de cijfers van te verwachten importen en exporten niet voor één, maar voor twee toekomstige jaren en zelfs tot 1960 kunnen worden gegeven. De waarde van dergelijke cijfers is echter, gezien de ervaringen in 1953 en 1954, twijfelachtig.

Vervanging van hout door andere materialen. Hierover zal het secretariaat het volgend jaar een voorlopig rapport uitbrengen. Hierin zal o.a. aandacht worden geschonken aan de paradox, dat enerzijds met kracht wordt gestreefd naar het handhaven van de bestaande gebruiksmogelijkheden voor hout en het vinden van nieuwe, terwijl anderzijds de hoge houtprijzen, veroorzaakt door een onvoldoende aanbod, de voornaamste oorzaak zijn van de vervanging van hout door andere materialen.

Houtsortering. Een meer gestandaardiseerde classificatie naar afmetingen en kwaliteit werd algemeen wenselijk geacht, maar men vond dit meer op de weg liggen van de handel zelf dan van de commissie. Het secretariaat zal in de belangrijkste importerende en exporterende landen met de handel overleg plegen over de praktische mogelijkheden.

Standaardisatie van algemene verkoopsvoorwaarden voor hout. Over de wenselijkheid van het brengen van eenheid in de standaardisatie en vooral in het gebruiken bij aan- en verkoop van hout waren de meningen verdeeld. Zweden, Finland, Engeland en Nederland verklaarden niet

overtuigd te zijn van de noodzaak van een internationaal uniform contract voor hout. Andere landen achtten dit echter van veel belang; een werkgroep van geïnteresseerde landen zal de mogelijkheden onderzoeken.

De bijeenkomst van de Europese Bosbouw-Commissie werd bijgewoond door vertegenwoordigers van 14 Europese landen. IJsland, Ierland en Turkije waren niet in de gelegenheid vertegenwoordigers te zenden. Wel waren waarnemers aanwezig uit Bulgarije, de Oostelijke zône van Duitsland, Hongarije, Polen, Roemenië, Rusland en Tsjecho Slowakije, terwijl ook de meeste internationale organisaties, die meer of minder met het werk van de Bosbouw-Commissie verwant zijn, waarnemers hadden gezonden. Voor Nederland waren aanwezig Ir P. de Fremery, voorzitter van het Boschap en ondergetekende.

De voorzitter, Prof. E. Saari (Finland), wees in zijn openingswoord op de betekenis van de samenwerking met de landen uit Oost-Europa. De heer M. Leloup, Directeur van de Bosbouwafdeling van de F.A.O., vestigde in het bijzonder de aandacht op de betekenis die het werk van deze commissie heeft, als leidraad voor de te ontwikkelen activiteit van de overige regionale bosbouw commissies in de wereld. De heer Myrdal ten slotte noemde de gewenste samenwerking tussen de F.A.O. en de E.C.E. (Economische Commissie voor Europa) en wees vooral op het belangrijke aandeel, dat de bosbouw moet hebben in de economische ontwikkeling van de landen in het Middellandsezegebied; dit laatste in het bijzonder door het tot stand brengen van herbebossingen, waardoor mogelijkheden worden geschapen van werkverruiming, die een verbetering van de levensstandaard inhouden.

Over de op de vergadering behandelde onderwerpen zij het volgende opgemerkt:

1. Bij overleg over de te volgen richtlijn bij *het verkiezen van de voorzitter en vice-voorzitter* — die 2 achtereenvolgende jaren zitting hebben — bleek de vergadering van oordeel, dat deze functies zoveel mogelijk afwisselend door vertegenwoordigers van de verschillende landen moeten worden bekleed en dat slechts bij uitzondering het voorzitterschap voor 2 opeenvolgende perioden door een gedelegeerde van hetzelfde land zal worden gevoerd.

2. *Jaarrapporten der landen-leden.* Uit de jaarrapporten over de gemaakte vorderingen op het gebied van de bosbouw in de verschillende landen blijkt, dat de bospolitiek zich vooral richt op de sociaal-economische functie, die het bos voor de volksgemeenschap heeft. Veel aandacht wordt besteed aan voorlichting en aan arbeids-aangelegenheden, terwijl daarnaast het onderzoek, zowel het breed geziene sociaal-economische onderzoek als het zuiver bostechnische onderzoek meer in de aandacht komt, dan in vorige jaren. Het is duidelijk, dat bij studies van sociaal-economische aard, zowel in de landen om de Middellandse Zee, als in Scandinavië en Finland, het bos een belangrijk facet vormt, enerzijds omdat het een onmisbaar element is in de sociale opbouw en anderzijds als steunpunt voor een gezonde economie. Hoewel in de midden-Europese landen de oppervlakten bos geringer zijn, blijkt toch ook hier het bos een onmisbare plaats in de samenleving te vormen, die het nodig maakt maatregelen te treffen voor de verbetering en instandhouding van het aanwezige bosareaal.

Wij zien dan ook in vrijwel alle landen een zoeken naar wegen om de bosoppervlakte op peil te houden, te verbeteren en waar mogelijk te vergroten. Het is bekend, dat hiervoor in veel landen speciale regelingen zijn getroffen, o.a. door het stichten van fondsen, hetzij uit normale middelen, hetzij uit speciale heffingen op houtproducten (Engeland, Frankrijk, Italië, Joego Slavië). In Portugal wordt de bebossing bevorderd door bebossingswerkzaamheden door de Staat; particulieren kunnen technische hulp en financiële steun van de Staat verkrijgen.

Bij de beschouwingen over de verbetering van de kwaliteit en kwantiteit van het geproduceerde hout, blijkt, dat zich in vrijwel alle landen het probleem voordoet van de geringe en nog steeds afnemende vraag naar brandhout en sortimenten uit de eerste dunningen. Voor Nederland bestaat dit probleem gelukkig niet, of althans in veel mindere mate. Er is, evenals bij ons, een algemeen streven het onproductieve hakhout om te zetten in meer productief opgaand bos. Voorts worden in veel landen pogingen aangewend om de aanplant van populieren te bevorderen.

In bijna alle landen is vooruitgang merkbaar op het gebied van rationalisatie en mechanisatie van de houtoogst. Ook de verdere verwerking van het hout heeft in vele landen de volle aandacht. Zo overweegt de Forestry Commission in Engeland om zelf een fabriek te financieren voor de verwerking van hout van lichte afmetingen.

Men streeft in vele landen ook naar verbetering van werkmethoden in de zagerijen om de hoeveelheid afvalhout tot een minimum te beperken. Voorts werd algemeen getracht verbetering en eenheid te brengen in de standaardisatie en classificatie van houtproducten, zowel voor het ingevoerde gezaagde hout als voor het rondhout uit eigen productie.

De meeste landen blijken er groot belang aan te hechten de bosarbeiders vast werk te verzekeren waardoor betere levensomstandigheden voor de arbeiders kunnen worden verkregen en er hogere productie per man kan worden bereikt. Het blijkt, dat de voorziening van arbeidskrachten in Ierland zeer veel overeenkomst vertoont met die in Nederland. In Ierland verliep de uitwisseling van seizoenarbeiders tussen land- en bosbouw enkele jaren geleden nog gemakkelijk daar de voornaamste boswerkzaamheden bestonden uit het planten. Tegenwoordig, nu de dunningen moeten worden uitgevoerd, wordt de behoefte aan blijvende arbeidskrachten steeds groter.

De opleiding en scholing van bosarbeiders heeft in alle landen veel belangstelling. Evenals in ons land wordt ook elders de methode gevolgd om de opleiding en scholing te verkrijgen door de jonge arbeiders enkele weken in opleidingscentra de nodige opleiding te geven.

In vele landen is men bezig met de herziening van de bosstatistiek. Het bosbouwkundig onderzoek nam in 1953 in vele landen in omvang en betekenis toe. Het zou te ver voeren hier in details op in te gaan; op dit gebied werkt de Internationale Unie van Bosbouwproefstations.

Bij de bespreking van de jaarrapporten bleek, dat verscheidene gedelegeerden belangstelling hadden voor het in ons land ingestelde Boschap. In het bijzonder interesseerde het hen, dat deze organisatie met publiekrechtelijke bevoegdheid werkzaam in het algemeen bosbouwbelang, stoelt op vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers.

Op verzoek van de voorzitter hebben de waarnemers uit de Oost-Europese landen beschouwingen gegeven over de toestand van de bos-

bouw in hun land en over te volgen bospolitiek. Uit den aard der zaak tracht men in deze landen hetzelfde te bereiken als in West-Europa, namelijk de veelzijdige bron van welvaart die het bos voor de volks-gemeenschap is, blijvend in stand te houden en te verbeteren.

Overeenkomstig het besluit van de vergadering in 1953 in Rome heeft het Secretariaat een uitvoerige vragenlijst aan de landen-leden gezonden over het boerenbos en het kleine bosbezit. Uit de beantwoording is gebleken, dat vrijwel overal het boerenbos en het kleine bosbezit een probleem is, doch dat de betekenis van dit bosbezit, zowel voor de eigenaar als voor de bevolking als geheel, zeer verschillend is. De commissie is van oordeel, dat dit kleine bezit geacht moet worden tot het bosareaal te behoren, zodat dus de boswetgeving in het algemeen, erop van toepassing behoort te zijn. De opbrengst van dit kleine bosbezit zal lager zijn omdat het vaak moet voldoen aan bijzondere eisen, niet zozeer als gevolg van de geringe oppervlakte, doch in verband met sociale en economische omstandigheden.

De commissie gevoelde er behoefte aan definities te geven voor de verschillend zijn. In Zweden en Noorwegen speelt dit vraagstuk bijvoorbeeld nauwelijks een rol, in de landen in Midden- en West-Europa, neemt het kleine bosbezit een belangrijk percentage van de totale bosoppervlakte in en hier valt stellig veel te verbeteren, terwijl in de landen in het Middellandse Zeegebied, in de agrarische gebieden, een stukje boerenbos (ook voor vruchten!) een sociaal-economisch onmisbaar object is.

Na een langdurige discussie is de volgende indeling aanvaard :

a. boerenbos, behorende bij de boerderij, waarvan het product in hoofdzaak op de boerderij wordt gebruikt. Hieronder ook bos voor veeweiden, gebruik van strooisel, vruchten e.d.

b. *Klein bosbezit*, waarvan de oppervlakte in de onderscheiden landen verschillend is. Het product is in hoofdzaak bestemd voor de handel.

c. *Beplantingen met een economisch doel*. Het product is in hoofdzaak bestemd voor de handel. Veelal kleine beplantingen van populieren, eucalyptus e.d.

Voorzover de onder a en b bedoelde categorieën bestaan uit afzonderlijk gelegen kleine percelen temidden van agrarische gebieden, zal de verbetering van het bos slechts zin hebben als zeker is, dat deze kleine bosjes in stand zullen worden gehouden. Daarnaar moet worden gestreefd en dan is het gebruik van snelgroeiende en veel producerende houtsoorten aan te bevelen. Indien de onder de categorieën a en b bedoelde bosjes deel uitmaken van grote complexen, is het van belang te streven naar een meer of minder vèrgaande vorm van gemeenschappelijk beheer. Hierdoor zal het behoud van dit kleine bosbezit worden bevorderd en de mogelijkheid worden geschapen om de rentabiliteit te vergroten. De instandhouding van de onder c bedoelde categorie is goeddeels afhankelijk van het agrarisch grondgebruik en mede van de technische mogelijkheden om in korte tijd tot grote houtproductie te komen en voorts van de houtprijzen.

Als middel om het boerenbos en het kleine bos- en houtbezit te bevorderen zijn genoemd : voorlichting (technische hulp), financiële hulp

en belastingverlaging, een en ander wettelijk te regelen. In de discussies kwam geregeld de algemene betekenis van het kleine bos- en houtbezit naar voren, vooral voor de houtproductie (ook vruchten, zoals kastanjes in zuidelijke streken), windkering en verdergaande klimatologische invloed, alsmede de algehele sfeer van het agrarische gebied.

Ten einde te vernemen hoe de status in de verschillende landen is ten aanzien van de hiervoor genoemde punten, zal het Secretariaat een nieuwe vragenlijst aan de landen-leden voorleggen.

3. *Bebossing en herbebossing.* De werkgroep voor de bebossing en herbebossing heeft de door de landen-leden verstrekte gegevens bestudeerd en is daarbij tot de conclusie gekomen, dat de definities voor de verschillende activiteiten thans wel aanvaardbaar en voldoende duidelijk zijn, zodat de verstrekte gegevens onderling vergelijkbaar zijn. Slechts is gebleken, dat in de groep „beplantingen buiten het bos” veelal beplantingen zijn opgenomen, die feitelijk elders gevelde beplantingen vervangen, zodat deze opgave niet steeds een vergroting van het bosareaal impliceert. Dit probleem doet zich ook in ons land voor bij de uitvoering van de landschapsplannen in de ruilverkavelingen. Om volledig te zijn zou dus gewaagd moeten worden van *nieuwe* beplanting, terwijl de beplantingen die gevelde beplantingen vervangen, bij de herbebossing thuis behoren.

De hierbij gevoegde staat geeft een overzicht van de activiteit in de jaren 1952 en 1953.

VERRICHTTE WERKZAAMHEDEN IN 1952 EN 1953

In hectaren

Land	Bebossing		Beplantingen buiten het bos		Bosverbetering		Herbebossing	
	1953	1952	1953	1952	1953	1952	1953	1952
België	600	600	—	—	600	600	—	—
Denemarken	1.500	—	2.000	—	1.000	—	—	—
Duitsland	7.274	5.000	25.000	25.000	—	—	82.301	54.000
Finland	—	—	—	—	—	18.201	—	17.984
Frankrijk	25.700	29.000	4.500	3.083	10.000	8.000	21.000	24.000
Oriekenland	7.500	6.000	—	—	—	—	—	—
Ierland	4.127	4.890	—	—	—	—	1.185	1.100
Italië	26.919	24.360	2.500	—	9.000	7.000	47.400	46.100
Joegoslavië	20.000	22.000	5.000	2.000	—	82.000	4.400	—
Luxemburg	92	67	—	20	106	64	—	169
Nederland	1.350	1.200	125	120	250	250	—	—
Noorwegen	3.663	2.821	—	—	—	4.660	6.061	5.012
Oostenrijk	903	470	205	330	1.390	923	13.807	5.859
Portugal	8.758	8.077	—	—	—	—	?	40
Spanje	111.181	98.000	—	—	?	?	?	?
Verenigd Koninkrijk	—	—	—	—	—	—	—	—
Groot Brittannië	19.100	17.300	—	—	500	—	14.600	13.800
Noord Ierland	907	1.040	83	90	—	—	—	30
Zweden	1.000	2.000	—	—	—	217.000	18.000	23.000
Zwitserland	150	239	50	24	100	—	100	80
Cyprus	734	395	—	53	—	—	—	—
Totaal	241.458	223.459	39.463	30.720	22.946	338.698	208.874	191.174

De conclusie van de commissie was, dat de voortgang van het werk bevredigend kan worden geacht, mede dank zij de wettelijke maatregelen, die ter bevordering van de activiteit in verschillende landen zijn genomen. Aangedrongen werd op verdergaande rationalisatie en mechanisatie van de werkzaamheden en uitbouw van de voorlichting om daartoe te kunnen geraken.

Ten slotte is besloten, dat het Secretariaat thans een publicatie zal gereedmaken over de bebossing en herbebossing in het algemeen en de politiek, die de verschillende landen op dit punt volgen.

4. *Bosbranden.*

Uit de verzamelde gegevens blijkt, dat in 1953 meer branden hebben gewoed en ook een grotere oppervlakte is verbrand (in de medewerkende landen in 1953 : 7.750 branden over 73.000 ha ; voor Nederland 125 branden met 181 ha). Het werd gewenst geacht, dat de landen bij het verstrekken van de gegevens, een verklaring zouden geven voor abnormale cijfers. Over de vraag of het mogelijk en gewenst is opgave te verstrekken van de hoeveelheden verbrand hout, de schade en de bluskosten, waren de meningen, evenals het vorige jaar, verdeeld. Dit zal een volgend jaar nogmaals onder ogen worden gezien.

5. *Ziekten en Plagen.*

Er deden zich ook in 1953 geen calamiteiten voor. De waarnemer van de Sovjet Unie deelde mede, dat *Endothia parasita* (kastanjeziekte) in Rusland ook eik en iep aantast en dat op twee proefstations dit verschijnsel en de verdere verspreiding van de ziekte wordt bestudeerd.

In de meeste landen zijn thans bosbouw-correspondenten aangewezen voor het „Plant Protection Bulletin”, dat maandelijks wordt uitgegeven. Aangezien nog slechts enkele bijdragen van deze correspondenten zijn ingekomen, is aan de vertegenwoordigers gevraagd, de medewerking van deze correspondenten te stimuleren. Ook het Secretariaat zal in deze actief zijn.

6. *Bosbouwfilms.*

De lijst van bosbouwfilms genoemd in het verslag van de vergadering in 1953, is aangevuld met 35 nieuwe films en op verschillende punten herzien. Zij omvat thans 350 films en filmstrips. Aangezien de verstrekte gegevens niet voldoende duidelijk zijn om op vergelijkbare wijze in de lijst te worden ingedragen, is besloten, dat elk land een deskundige zal aanwijzen, waarmee het Secretariaat rechtstreeks contact kan opnemen.

In de definitief op te maken lijst zullen de films als volgt worden ingedeeld :

- a. propaganda en algemene voorlichting ;
 - 1 voor het grote publiek en de jeugd ;
 - 2 voor particuliere boscijfers ;

b beroepsvoorlichting

c technische documentatie.

7. *Rationalisatie en scholing van bosarbeiders.*

Evenals in vorige jaren, heeft de voorzitter van de werkgroep voor de rationalisatie en de scholing van bosarbeiders, de heer Winkelman (Zwitserland) een uitvoerig verslag uitgebracht over de werkzaamheden van deze werkgroep, waarover in een afzonderlijk artikel door Ir J. Th. Overbeek, die een bijeenkomst van deze werkgroep bewoonde, zal worden bericht.

8. De werkgroep, die zich bezig houdt met de gevaren die *bergbeken* en *lawines* kunnen veroorzaken, heeft in Zwitserland studie gemaakt over deze onderwerpen en een aantal aanbevelingen opgesteld, waarmee de Bosbouwcommissie zich heeft verenigd.

9. De subcommissie voor het *Middellandse Zeegebied* heeft in Athene vergaderd en daarbij problemen behandeld, die eigen zijn aan het bij-

zondere karakter van de bossen in dit gebied (landgebruik door de bevolking, veeweiding, grote betekenis van „de bomen buiten het bos” voor hout en vruchten, gebruik van kurkeiken en Eucalyptus).

De Bosbouw-commissie heeft in het bijzonder de aandacht van de hiervoor genoemde sub-commissie gevraagd voor de betekenis die de bosbouw in het algemeen kan hebben voor de economische ontwikkeling van de landen in Zuid-Europa, zoals door de heer Myrdal is genoemd in zijn inleidend woord voor deze vergadering.

10. Het Secretariaat heeft een overzicht gegeven van de laatste verzamelde gegevens over de bos-inventarisatie, die uitvoerig is opgenomen in Unasyva, deel VIII, no 3 (September 1954). Ir A. J. Grandjean zal hieraan een afzonderlijk artikel wijden.

11. *Verkiezing voorzitter.*

Met algemene stemmen werd voor een periode van twee jaar Sir Henry Beresford-Peirse (Engeland) tot voorzitter gekozen terwijl de heer J. Keller (Zwitserland) als vice-voorzitter werd aangewezen.

12. Op uitnodiging van de Bondstaat en het Kanton Genève hebben de deelnemers aan het congres een excursie gemaakt naar enkele particuliere bosbezittingen in de omgeving van Genève, waarbij gelegenheid bestond kennis te nemen van de mogelijkheden om het beheer van kleine particuliere bosbezittingen te verbeteren.

De meeste particuliere bossen in het Kanton Genève worden nog weinig economisch beheerd (veel oud hakhoutbos met weinig productieve eik als hoofdhoutsoort, veel voorkomende verdeling van reeds kleine eigendommen en ten slotte omzetten van bos in cultuurland). In het Kanton Genève is rond 450 ha gemeentelijk en 1.750 ha particulier bosbezit, dat sterk versnipperd is. Er is slechts rond 200 ha opgaand bos, de rest bestaat uit hakhout of hakhout met overstaanders, dat deels wordt omgezet in opgaand bos.

Door een in 1953 afgekondigde kantonale wet is het thans mogelijk de nodige verbeteringen aan te brengen.